

УДК 65.012.8

Дрейс Ю.О., Панівко Т.В.
Національний авіаційний університет

Правова класифікація загроз національній безпеці України в інформаційній сфері

Правову основу для проведення класифікації загроз національній безпеці України в інформаційній сфері становлять Закон України «Про основи національної безпеки України» (далі - Закон) [1], Стратегія національної безпеки України [2] (далі – Стратегія) і Воєнна доктрина України [3] (далі – Доктрина).

Загрози національній безпеці – це наявні та потенційно можливі явища і чинники, що створюють небезпеку життєво важливим національним інтересам України [1].

Відповідно до ст. 7 Закону основними реальними та потенційними загрозами національній безпеці України в інформаційній сфері є [1]:

- прояви обмеження свободи слова та доступу до публічної інформації;
- поширення засобами масової інформації культу насильства, жорстокості, порнографії;
- комп'ютерна злочинність та комп'ютерний тероризм;
- розголошення інформації, яка становить державну таємницю, або іншої інформації з обмеженим доступом, спрямованої на задоволення потреб і забезпечення захисту національних інтересів суспільства і держави;
- намагання маніпулювати суспільною свідомістю, зокрема, шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Стратегією визначені актуальні загрози національній безпеці України, по відношенню до інформаційної сфери, як [2]: загрози інформаційній безпеці (ведення інформаційної війни; відсутність цілісної комунікативної політики держави, недостатній рівень медіа-культури суспільства) та загрози кібербезпеці і безпеці інформаційних ресурсів (уразливість об'єктів критичної інфраструктури, державних інформаційних ресурсів до кібератак; фізична і моральна застарілість системи охорони державної таємниці та інших видів інформації з обмеженим доступом).

Згідно Доктрини одними із головних тенденцій, що впливають на воєнно-політичну обстановку в регіоні довкола України, є [3]:

- модернізація та вдосконалення спеціальними службами іноземних держав систем і комплексів технічної розвідки, нарощування їх можливостей, спроби несанкціонованого доступу до об'єктів інформаційної інфраструктури України;
- інформаційна війна Російської Федерації проти України.

Окремим воєнно-політичним викликом, який може перерости в загрозу застосування воєнної сили проти України за [3] є:

- цілеспрямований інформаційний (інформаційно-психологічний) вплив з використанням сучасних інформаційних технологій, спрямований на формування негативного міжнародного іміджу України, а також на дестабілізацію внутрішньої соціально-політичної обстановки, загострення міжетнічних та міжконфесійних відносин в Україні або її окремих регіонах і місцях компактного проживання національних меншин.

Відповідно до існуючого нормативно-правового забезпечення [1-3] національної безпеки України приведено правову класифікацію загроз в інформаційній сфері.

Список використаних джерел

1. Про основи національної безпеки України / Верховна Рада України; Закон від 19.06.2003 № 964-IV // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/964-15>.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України» / Президент України; Указ, Стратегія від 26.05.2015 № 287/2015 // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/287/2015>.
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України» / Президент України; Указ, Доктрина від 24.09.2015 № 555/2015 // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>.

